

סידור תפלה להרש"ש

מקור 1: סידור רש"ש חלק 2 לו' ע"ב
גם 26.11.2015

לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

אחד א"ח ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא ד' נוקביה
לאה ורחל העומדת אחורי ד' ספי' תנה"י דז"א שבה שם אדני

יאהדונהי

ויכוין לקבל ד"מ ב"ד מד' אותיות
הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י
ד' אותיות אה"ה וע"י עסמ"ב

ויכוין להעלות נרנח"י שלו למ"ן אל
הנוק' דז"א דאלי' העומדת בצריאה
ולהמשי' לה ייאי דס"ג דאותיו' מכתר

וחכמ' דאי' והם כמס' א"ל צסוד חסד אל ויכוין להמתי' בו את הב"פ **שך שך**
דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם אדני שבה

אלף דלת נון יוד שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך ויאי**.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם
הנוק' דז"א עם הרפ"ח אל הז"א.

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
יהוה

יוד הא ואו הא ס"ה
יהוה יהוה יהוה רפ"ח

ויכוין לחבר זו"ן ומהחברת רחל
עם לאה יאהדונהי

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם
אותם המוחין אשר נכנסו בתיבת
שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת
היסוד דא"א שבצינה דז"א עם
הבירורין הגז' למ"ן לאו"א.

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אלהים אלהים

אהיהוה אהיהוה
יהוהוה יהוהוה
אלהים

יכוין

ימסור נפשו עק"ה

בקיל' יאא יוד הי ויו הי
שריפ' הרה יוד הי ואו הי
הרג וני יוד הא ואו הא
ומנק ה"ה יוד הה וו הה

גם יכוין להמשיך מה"י אחרונה
דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס.

מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י
דו"ק לזו"ן.

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיה אהיה

יהוה יהוה

אהיהוה אהיהוה

יהוהוה יהוהוה

יאהדונהי

לחח"ן בג"ה דת"י דזו"ן

גם יכוין לסלק האור שבפרק
אמלעי דהוד דתצונה ולהעלותו
לת"ת דידה ומלטקן הפרק הגז'
ללורך בינה דז"א.

סידור תפלה דהרש"ש

לז

ולהמשיך טיפות המוחין **חו"ג דחו"צ** דז"א מעורבת עם **אור עלמות** דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך אי"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקולא דשערי דא"א עד רישא דז"א :

ויכוין לזווג **הב' מזלות** נולד ונקה שהם ע"צ וקס"א.

יוד אלה הי היו יוד הי הי

ויכוין להמשיך **ד' מוחין דחכמה לחצ"ד דאבא** ו**ד' מוחין דבינה לחצ"ד דאימא**. גם יכוין שפי ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ם פרלוף א'. ואימא עם תבונה פרלוף א'. ויורדים או"א עלאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצו דפנימי' ופנימי' דחיצו' רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זווג פנימי רוחא ברוחא בכתרים ובחצ"ד ובז"ת

איהיהיה יאהויהה יאהויהה יאהויהה

גם

(א) ועיין צם' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ס ב' אחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקולא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחילונית כנז' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחי' קולא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחי' או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמו' הנכנסים באבות הם ממקי' או"א ויש במקי' ככל מה שיש בפני' א"כ בק"ש שכנסו הפני' גם קולא דשערי היולאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א עכ"ל. **יאה**

(ב) וכמ"ס צם' עלי נהר די"ב ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ס זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה היה אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חילון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא וזו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הלעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ס צם' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החילון דגופא בגופא דאו"א ל"ל אח"כ וט"ס נפל בספרים וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ע"ס יען כי רלה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החילון דגופא בגופא וגם זווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ע"ס ול"ל זווג פנימי רוחא ברוחא דאו"א כ"י יען כי קודם לריך לזווג הזווג החי' דאו"א עתה מלבד הזווג החילון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ס צם' עלי נהר כי הזווג החי' שהוא רוחא ברוחא דאו"א בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש הדי"ב **יאה**

(י)

דחג"ת דא"א חו"ג דחו"ב דז"א, עיין בשער הולדת או"א פרק ו' ובשער דרושי הצלם פרק א' ופרק ו' משער הנסירה ובדרוש הדעת דרוש י"ט המובא בנה"ש דף קי"ז ע"א [בנד"מ דף מ"ב ע"א], [דמכ'] פרקי הידים ופרקין עילאין דנה"י דע"י שבתוכם שנעשה מהם חכמה דאבא וחכמה דאימא אשר אח"כ בעת החילוף עמדו בנצח והוד דאבא [ומהם] נעשה בז"א חכמה ובינה שלו דמצד אבא הנק' חכמה דז"א כנוצר שם בדרוש הדעת דף קי"ז ע"ב [בנד"מ דף מ"ב ע"ב], [מכ'] הזרועות ופרקין אמצעים [דנה"י] דע"י [שבתוכם] שנעשה מהם בינה דאבא ובינה דאימא אשר אח"כ בעת החילוף עמדו בנצח הוד דאימא ומהם נעשה בז"א חו"ב שלו דמצד אימא הנק' בינה דז"א כנוצר שם, [ומתרין] כתפין [דא"א] ופרקין תתאין דנה"י דע"י שבתוכם נעשה מהם חו"ג דחכמה וחו"ג דבינה. [אלא] שמה שסיים וכתב שמזדווגים הב' מזלות ומורידין ד' מוחין דחכמה לחב"ד דאבא וד' מוחין דבינה לחב"ד דאימא ע"ד הגז"ל, [קשה] שכוון שקאי השתא קודם החילוף אם כן צריך להוריד ד' מוחין דחכמה הנעשים מב' פרקי הידים והכתפין לחכמה ועטרא דחסד דאבא ולחכמה ולחסד

ואלהי"ם כחב"ד והוי"ה אדנ"י בז"ת שלהם, כדמיון זווג חיצון דאו"א במלת שמע אשר גם הוא כלול מג' זווגים. ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא אהי"ה הוי"ה אחר הזווג החיצו' דגופא בגופא דאו"א, שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א של כ"י האר"י זלה"ה שכתוב שם שב' זווגים יש באו"א זווג רוחא [ברוחא] שהוא דנשיקין, זווג גופא בגופא, זווג גופא תמידי זווג רוחא אינו תמידי אלא נעשה ע"י הצדיקים במסירת נפשם עק"ה. וכעד"ז בזו"ן יש ב' זווגים, זווג נשיקין רוחא ברוחא, זווג גופא בגופא. והנה במלת שמע עשינו זווג חיצו' גופא בגופא דאו"א התמידי, ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא איההיה"ה שהוא זווג הפנימי, וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא יאהרונה"י ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא. וזווג זו"ן דרוחא ברוחא הוא דוקא כיום, שכן מוכח שם מדברי הרב היכא דיש נפ"א, ועיין בסדור הארוך דמבואר ככל אשר כתבתי, וק"ל. מד. מ"ש בסידור כי מזווג חב"ד דנה"י"ב וחב"ד דחג"ת דא"א נמשך חו"ב דחכמה דז"א, ומזווג חג"ת דנה"י"ג וחג"ת דחג"ת דא"א חו"ב דבינה דז"א, ומנה"י דנה"י דע"י ונה"י

ועכשיו באחד אנו מזווגים רוחא ברוחא וכו', ר"ל מלבד זיווג התמידי שעשינו בשמע צריך עתה במילת אחד זיווג פנימי וצריך שיהיה קודם לו עתה באחד זיווג חיצון. וטעמו ממ"ש רבינו בשער חו"פ פ"י ח"ל: לעולם א"א שידווגו הכלים הפנימיים בלתי החיצוניים אבל להיפך אפשר. וכ"כ רבינו הרש"ש ז"ל בנה"ש בכוונת הברכה תחילה זיווג חיצון. וכוה אתי שפיר מ"ש עוד הרב על"ן: וכעד"ז בזווג זו"ן וכו', כי לכאורה קשה מ"ש וכעד"ז, כי הלא במילת מלכותו אין כתוב בסידור כי אם זיווג פנימי, אמנם בפסוק שמע אנו עושים ב' זווגים, וכפי מ"ש אתי שפיר, והוא כי מ"ש במילת מלכותו עושים זיווג רוחא ברוחא, ר"ל ובדאי שקדם לו זיווג חיצון כי זה בלא זה אי אפשר. ומה שפירש הרב יא"ה ברברי הרב שמן ששון קשה דא"כ למה ליה למימר מעות סופר, הלא כן הוא בסידור זווג הפנימי אחר זיווג החיצון. ותו לפי פירושו יהיו דבריו סותרים למ"ש בכוונת הברכה [דס"ל דווג פנימי קודם] עיין בספר פ"ע דף ב' ע"א ד"ה אך דע יעו"ש. וההפרש בין העל"ן ובין הש"ש הוא כי לדברי העל"ן זיווג חיצון קודם, ולדברי הש"ש זיווג פנימי קודם ואח"כ חיצון כמ"ש בסידור (מכת"י).

ע. שד"ה: דעתיק (מדפו"י).

עא. שד"ה: צ"ל דעתיק [במקום דנה"י] (מדפו"י).

דאימא, ולהוריד ד' מוחין דכינה הנעשים מורעות וכתפין לבינות ועטרה דגבו דאו"א, וצריך לי תלמוד*.

ג ע"א

מה. מ"ש במלת ישראל ביוצר מוחין עם מקיפי הל"מ המלוכשים עם המוחין דיניקה וכו', וכו"ק דגדלות ג"כ ע"ב ע"ש. פירוש הדברים שהצלם המלכיש המוחין הוא ממוחין דפרצוף שעליו, דהיינו ישסו"ת הנעשים צלם למוחין דז"א שתחתיו הן למוחין דקטנות והן למוחין דגדלות. גם מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחיצוניות, וכנזכר בדרושי ר"ה שהוא בפנימיות דחיצוניות כנודע, וע"ש במלות אלהינו ואלהי אבותינו. ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחי' השערות היא בחינת או"מ. ונ"ל שכתב כן כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א ויש במקיפים ככל מה שיש בפנימים, א"כ בק"ש שנכנסו הפנימים גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א.

מ"ש בד' דאחד להמשיך לכתר דלאה ד' אלפי"ן פשוטים דד' לבושי"ן דד' מוחין דכינה וכו', ר"ל ד' מוחין דז"א שמצד צלם דאימא.

גם מ"ש במלת ועד להמשיך מזו"ן דאצילות מוחין פנימים לאו"א ועי"ז ידווגו וימשיכו מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דכריאה, עיין בנהר שלום דף מ"ה ע"א [בנדר"מ דף כ"ח ע"א], ושורש הקדמה זו היא בדרוש ב' דתפלת השחר ודרוש ה' דק"ש עי"ש. ומוכח שם דהשתא נעשה מקיפים לבריאה דומיא מה שנעשה לאצילות בעמידה, וכי היכי דהתם לזו"ן, אף הכא המקיפים לזו"ן. ויש מי שפירש במ"ש בפרק ד' דשער סדר אבי"ע בסוד יוצר אור ובורא חושך, דזו"ן דכריאה יש להם בחינת מקיפים ואו"א אין להם בחינת מקיף. מו. ענין ברכת המפיל היא בזו"ן דכ"ד שעות

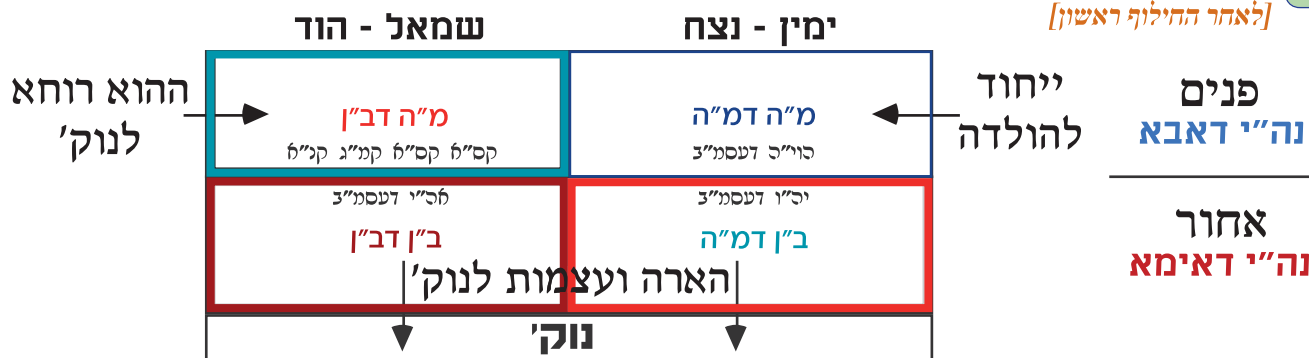
כמבואר בהקדמת המעביר לש"ש ז"ל וכמ"ש בסידור שבידינו ג"כ. ואעפ"י שכתוב שם קודם הברכה בתפלה ליקבה"ו וכו' היא בפרטים כענין זווג יעקב ולאה אשר יש בה ג"כ סוד הנסירה כמבואר בדרוש ד' ובדרוש א' דהלילה הו"ן מנסירת הזו"ן דכ"ד שעות. ומ"ש בסיום התפלה ויאיר א"א בשם ע"כ וכו' היא ככוללים. וראיתי להרב אביגדור בכ"י דף כ"ח ע"ב [בנדר"מ דף י' ע"א] שהבין שהיא בסוד לאה המזדווגת בחצות שהיא הפרטית. ותמהני עליו אעפ"י שמדברי מהרח"ו דלשם נראה שהבין כוותיה, מ"מ הו"ל להביא סברת רבו ש"ש ז"ל שבהקדמת המעביר. וגם מ"ש מדבריו דבק"ש שעה"מ נעשה סוד הנסירה דו"ק דאימא שנכנסו בזו"א הפרטי מלאה הפרטית זווג דכלי והולדה בלאה. ממ"ש בדרוש ד' לא משמע הכי, שכתב שזווג זה דיעקב ולאה נעשה מעצמו שלא ע"י ישראל ותפלתם, משמע שאין לכוין אלא להמשיך הו"ק דגדלות דאימא בק"ש, וממילא בסוד השינה נעשית הנסירה ובחצות יהיה הזווג והלידה, והו שגרמו רמו בעלמא בתיקון* לאה זווגם ולידתה כשם אל"ד, ועיין בנהר שלום דף ס"ט ע"ב [בנדר"מ דף מ"ה ע"ד] סי' יו"ד. גם מ"ש שם שממשיכין בתחלה מוחין דאו"פ דפנים ואח"כ נעשו הזווג דכלי בחיק או"א, אין האמת כן, ועיין בפ"ט משער המוחין, דאם כבר נמשך להם מוחין דפנים אינם צריכים להעלות לחיק או"א אלא בהיותם במוחין דאחור נסרים ועולים בחיק או"א ומזדווגים בסוד כלי וחזורים למקומם ואח"כ עולים צלם דיש"ס דאחור עם הכירורים בסוד מ"ן וממשיך מוחין דפנים וכמ"ש ש"ש ז"ל בהקדמת המעביר וכמ"ש בסידור שבידינו. גם מ"ש שם דקודם ברוך שם כבוד להמשיך הרי"ו העליון לז"א ויכוין להמשיך הארת המוחין ב' קס"א קמ"ג קנ"א שכתב"ד דז"א שיאירו בגולגלתא דגוק', ובברוך שם כבוד נמשכים

י"ג ע"ב

יד שמאל דא"א		או"א	יד ימין דא"א		
אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א			אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א		
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי		שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א		פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
אימא פרטי	אבא פרטי		אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)		שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת):

[לאחר החילוף שני]

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

מקורות
 ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמו"ש
 אות ג' וד', עמ' ג' שמו"ש אות א'.
 נה"ש דף ז' ע"ד.
 אור הלבנה חלק אור החיים
 דף רמ"ו ע"ב.
 ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
 צדק ושלום דף י"ח ע"א.
 תו"ה מ"ו סע"ב.
 בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
 שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
 ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
 כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

בזו"ן הגדולים, ז"א נתון לנוק' רק בין דב"ן (באטביח), שהרי מ"ה דב"ן סתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה וב"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
 ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א. כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב. שע"ר ח"א ש' ר"א (א"א לחלק את לבוש היסוד).

עיי אוצרות חיים שער ז"א פ"א, ובעיקר בדף כו' ע"ג אש"ל אות ו'. עיי גם מבו"ש ש"ה ח"א פט"ז דף מדי ע"א שמועה א' ושמועה ג', ובדף מדי ע"ב שמועה ב'.

מקורות נוספים: ע"ח שכ"ט פ"ה, שכ"ה פ"ו. מבו"ש ש"ה ח"ב פ"ו ופ"ז ופ"ח. מבו"ש ש"ה ח"א פ"ו דף לח'.

השד"ה באות ו', מביא ג' שמועות שונות מדברי הרב, ומוכיח שאלו השמועות אינן חלוקות אלא מתיחסות לזמנים שונים. שלושתם בזמן עיבור ויניקה, אלא ששלושת הזמנים הם עיבור דעו"י (שמועה ג'), יניקה דעו"י (שמועה א'), ומוחין דעו"י (שמועה ב').

שמועה ג' - רגילה שכ"ה פ"ו מבו"ש מד' ע"א עיבור דעו"י	שמועה ב' מבו"ש מד' ע"ב מוחין דעו"י	שמועה א' - מיוחדת שכ"ט פ"ה מבו"ש מד' ע"א יניקה דעו"י	אוצרות כו' ע"ג (פרקין) עיבור דעו"י	ו"ק דא"א (בתוך ז"א)
				פ"ע דחסד
				פ"א דחסד
		דעת (2)		פ"ת דחסד
				פ"ע דגבורה
				פ"א דגבורה
		דעת (2)		פ"ת דגבורה
				פ"ע דת"ת
		יסוד דע"י בכתר דז"א (4)		פ"א דת"ת
		חכמה (חצי ת"ת דא"א)		פ"ת דת"ת
חב"ד (6)	כתר (6)	חכמה (1)		
			חכמה (3)	פ"ע דנצח
(8)	חכמה (7)	דדי או"א (5)	חסד - נצח	פ"א דנצח
חסד	חכמה	ת"ת - יסוד (9)	נצח	פ"ת דנצח
נצח	חכמה			
	בינה	דדי או"א (5)	בינה (3)	פ"ע דהוד
גבורה	בינה	גבורה - הוד	גבורה	פ"א דהוד
הוד	בינה	נוק דז"א (9)	הוד	פ"ת דהוד
	דעת	בינה	דעת (3)	פ"ע דיסוד
ת"ת	דעת	בינה	ת"ת	פ"א דיסוד
יסוד	דעת - שאר גופא דז"א	בינה	יסוד	פ"ת דיסוד

הערות:

* בע"ח כתי"י יש רק שתי שמועות, במודפס יש ג'. השמועות ב' וגי ברי"ש מתחלפות עם השמועות ג' ובי של מבו"ש.

* שמועה א' מופיעה בסדר שונה, במבו"ש.

(1) **חצי ת"ת דא"א בחכמה דז"א:** עיי מבו"ש דף מדי ע"ב, פעם כתוב חצי ת"ת ובד"כ פ"ת דת"ת. ומסקנה: פ"ת דת"ת רק עם מוחין דאימא, וחצי ת"ת גם מוחין דאו"א.

(2) **פ"ת דחו"ג דא"א בדעת דז"א:** הגהת השמי"ש ע"פ שכ"ט פ"ה, זה לא מופיע במבו"ש, אלא כתוב אפילו במפורש שאין דעת.

(3) **פ"ע דנה"י דא"א בחב"ד דז"א:** ענין זה לא מתורץ עם השמועה ג', ממבו"ש. עיי הגהה בסוף או"ח דף נח' ע"א, מיושב ע"פ דף כב' ע"ג, ר"ש אות א'.

(4) **יסוד דע"י בכתר דז"א:** במבו"ש כתוב **חצי יסוד דע"י בכתר דז"א**. זה לא כ"כ קשה מפני שכתר דז"א בקושי מגיע לחי"ת דע"י.

(5) **פ"ע דני"ה דא"א בדדי או"א:** במבו"ש כתוב פ"ע דני"ה דא"א בדדי **בינה**.

(6) עיי השד"ה, סוף אות ו', ע"פ מ"ש בשער כ"ה פ"ו, שהת"ת דא"א שהיה חב"ד בזמן היניקה דז"א (שמועה ג'), נעשה כתר דז"א בזמן הגדלות. נמצא שזאת **השמועה** (דהיינו שפ"ת דת"ת דא"א מתלבש בכתר דז"א, **שהיא שמועה ב'**) בגדלות דעו"י.

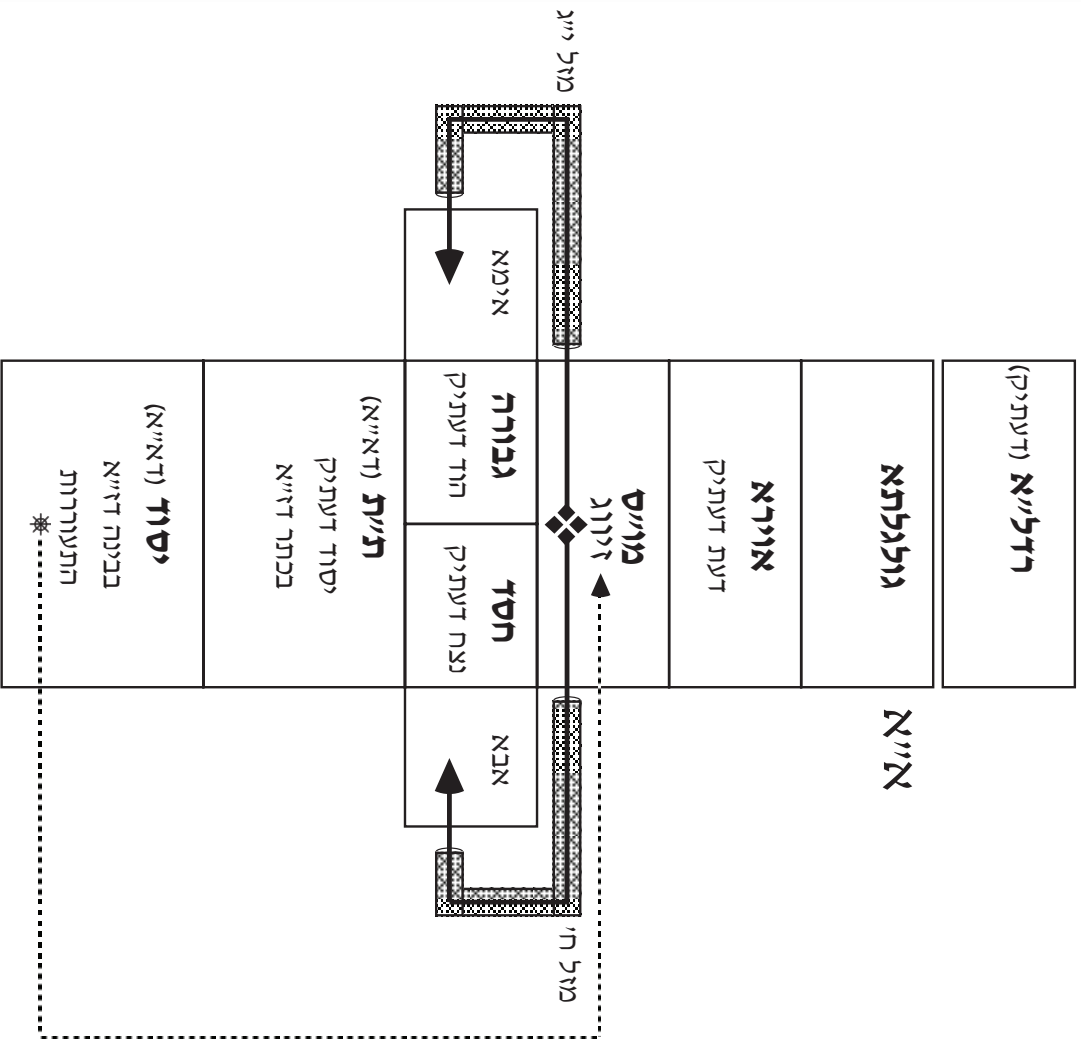
(7) במבו"ש לא כתוב "ואינם מתפשטים".

(8) במבו"ש כתוב נה"י דא"א בלשון סתם, בלי למעט פ"ע.

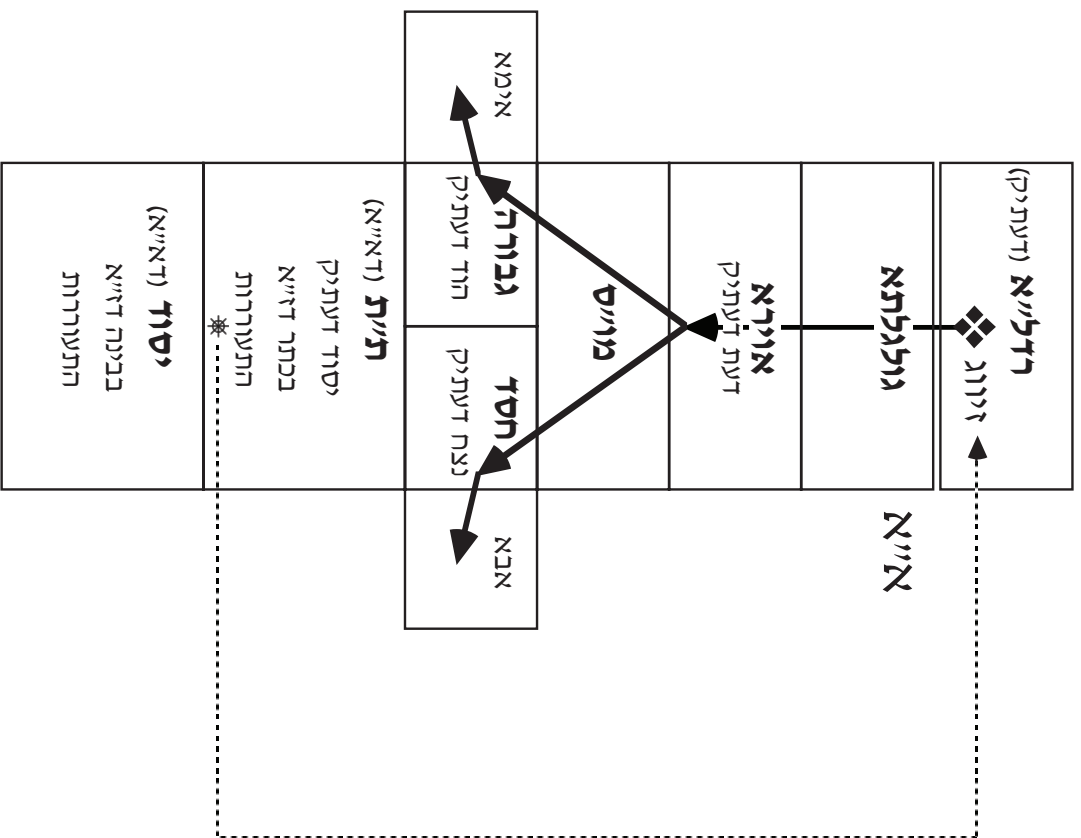
(9) ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"א ("ווי"ש איהו בנצח ואיהי בהוד").

ע"י סידור הרשימה ח"א דף ל"ג ע"ב (מילת "אחד"), ע"ח ח"ב דף כ"ג ע"ג ריפ"ש אות א', אמ"ל דף ס"ד ע"ג אות ע"ג, פת"ע דף י"ט סע"ד אות ט"ז ד"ה ע"ד מצאתי, שם משמעון דף צ"ג ע"א, תו"ח דף קס"ט ע"א.

סופר ב' - מלכר

סופר א' - מלגו

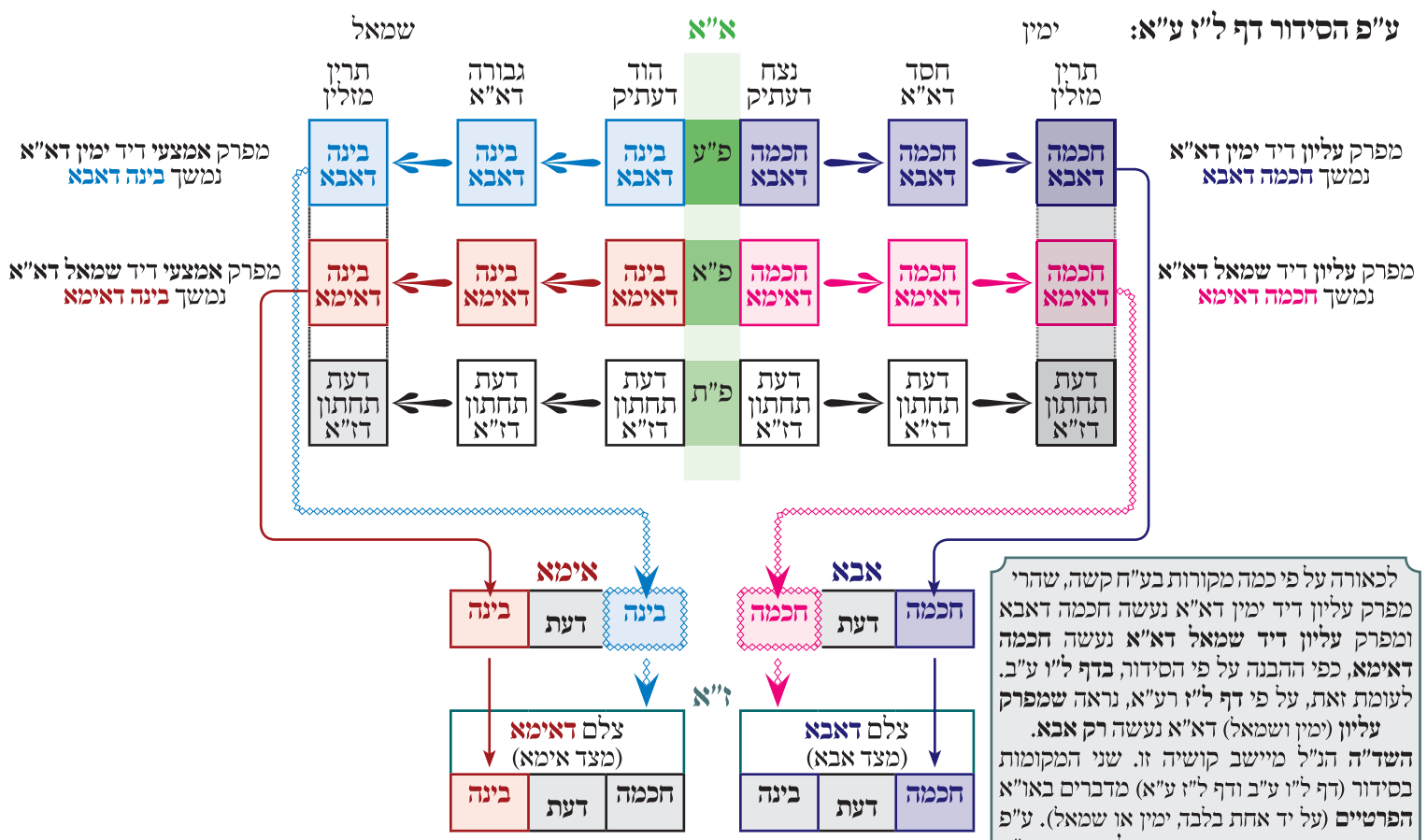
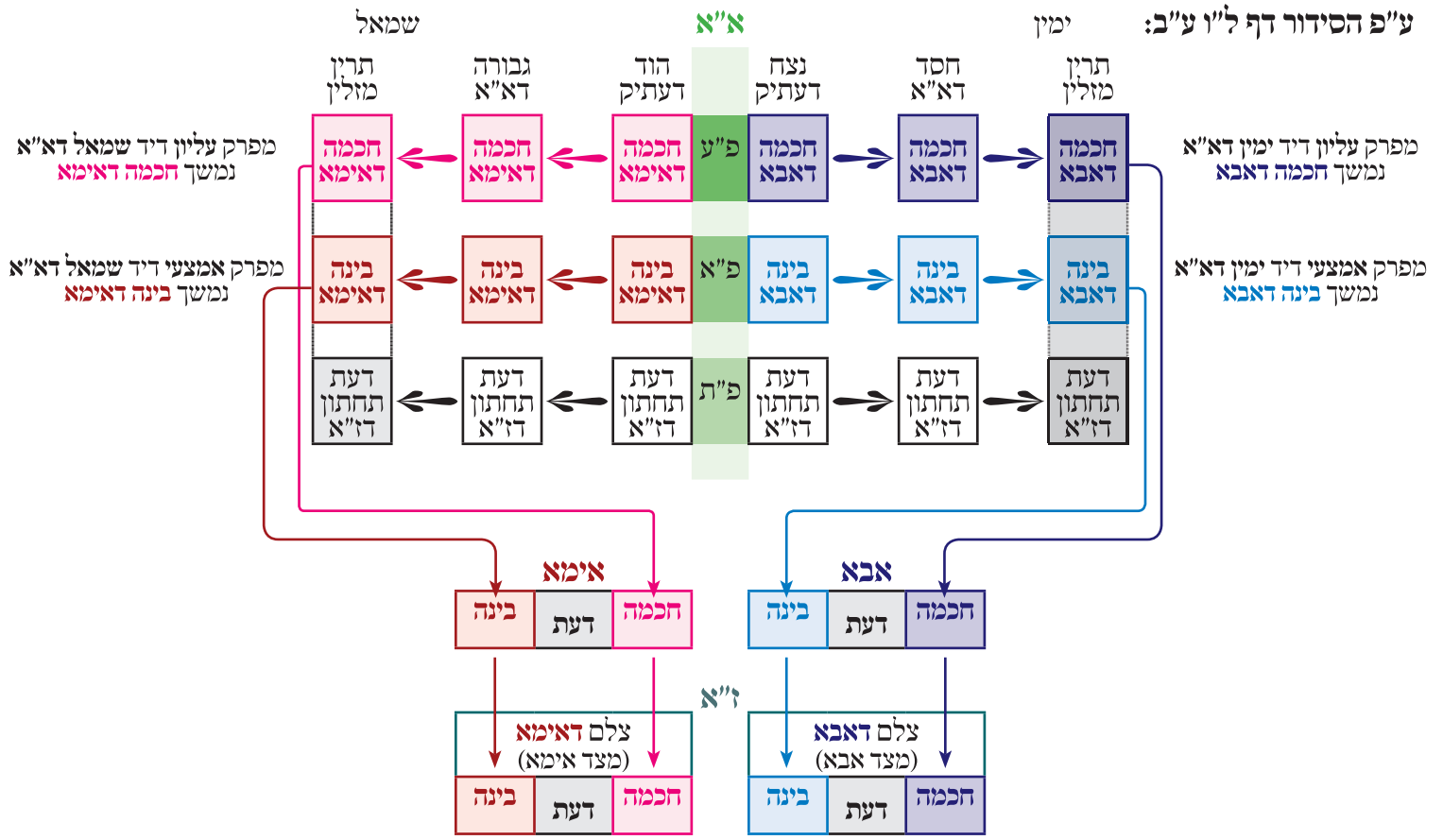

עי"פ שיטת הריפ"ש, המסלול "מלכר" הינו העיקרי.

מקורות

סידור חול דף ל"ו ע"ב, ל"ז ע"א. ע"ח ח"א דף צ"ד סע"ג שמו"ש אות א'. ענ"ה דף פ' ע"א, חידושי השד"ה. ענ"ה דף מ' ע"א אות מ"ד.

סדר המשכת חב"ד דז"א ע"פ חלוקת ג' פרקין דחג"ת דא"א (נה"י דעתיק מלוכש בתוך חג"ת דא"א)

לכאורה על פי כמה מקורות בע"ח קשה, שהרי מפרק עליון דיד ימין דא"א נעשה חכמה דאבא ומפרק עליון דיד שמואל דא"א נעשה חכמה דאימא, כפי ההבנה על פי הסידור, בדף ל"ו ע"ב. לעומת זאת, על פי דף ל"ז ע"א, נראה שמפרק עליון (ימין ושמואל) דא"א נעשה רק אבא. השד"ה הג"ל מיישב קושיה זו. שני המקומות בסידור (דף ל"ו ע"ב ודף ל"ז ע"א) מדברים באו"א הפרטיים (על יד אחת בלבד, ימין או שמואל). ע"פ הבנה זו, המבנה שונה: מפרק עליון דיד דא"א נעשה חו"ב דאבא, ומפרק אמצעי דיד דא"א נעשה חו"ב דאימא. ויש לראות את ב' הסוגיות בסידור, על פי מבנה זה.

דעשיה הוא עשיה דבריאה (ר"ל כלים חיצוניים דבריאה שהם עשרה צירופי אלהים ונק' עשיה). ועיין בכוונת חק לישראל בסידור להרש"ש זיע"א שכן קרא לכלי חיצון עשיה ואמצעי יצירה ופנימי בריאה גבי ב"ע דנוק' בכוונת משנה ותלמוד יעו"ש.

ומ"ש שמתלכשים תוך כלים פנימיים דבריאה ויצירה ועשיה, לפי שהכלים חיצוניים ואמצעיים הם השרפים וחיות ואופנים, ושם הרוחין ונפשין ונקראים בחינת עור חשמ"ל כמ"ש בדף זה סוף ע"ג [בנר"מ דף י"ב ע"ד], א"כ שמות הכלים הפנימיים ואמצעיים וחיצוניים הנזכרים בפרק ה' משער השמות הם פנימיות דחיצוניות ופנימיות דאמצעיות ופנימיות דפנימיות, ואלו קורא אותם חיצוניים אמצעיים ופנימיים, אבל חיצוניות אמצעיות של כל אחד הם השרפים וחיות ואופנים ובהם מתלכשים הרוחין והנפשין. ובוה צדקו דברי הרש"ש זיע"א. (וכ"כ הרב תו"ח דף ע"ב ע"ב).

מ"ש ו הרש"ש זיע"א* בסידור כתיבת אחד בזיווג חג"ת ונה"י דא"א וע"י ח"ל, **לזווג** חב"ד דנה"י דע"י וחב"ד דחג"ת דא"א להמשיך חו"ב דחכמה **לזווג** חג"ת דנה"י דע"י וחג"ת דחג"ת דא"א להמשיך חו"ב דבינה **ולזווג** נה"י דנה"י דע"י ונה"י דחג"ת דא"א להמשיך חו"ג דחו"ב ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג תרין מזלין ולהמשיך חו"ב חו"ג דחכמה לחב"ד דאבא חו"ב חו"ג דבינה לחב"ד דאימא, עכ"ל בקיצור. עיין עין חיים שער כ"ט פרק ו' ושער כ"ה פרק א' ושער ט"ז פרק ו' דרוש הרעת הובא בנהר שלום דף ל"ג ע"א [בנר"מ דף מ"א ע"ד] ושער ההקדמות דפוס ירושת"ו דף ג"ד ע"א [בנר"מ דף ס"ו ע"א]. **עיין** מה שהקשה הרנ"ה זיע"א בחידושיו בכ"י [לעיל] אות מ"ד, גם להרב שמן משחת קדש (דף רס"ה ע"ב), שהקשו כי מכל אלו המקומות נראה שחכמות דא"א נעשו

כ"ג ע"ד

מב' פרקין עילאין דחו"ג דא"א, והבינות דא"א מב' פרקין אמצעיים דחו"ג דא"א. א"כ היה צריך לכתוב הרש"ש זיע"א להמשיך חכמות וחסדים דחו"ב לחב"ד דאבא ובינות וגבורות דחו"ב לחב"ד דאימא. זהו תורף קושייתם בקיצור. עיין תורת חכם דף קס"א.

ואי ניחא קמיה

ונלע"ד דרך אפשר אבה"י ואני"ק דקב"ה, על פי מ"ש הרב בעץ חיים שער י"ט פרק ו' ושער י"ז פרק ג' ובהגהת השמ"ש זיע"א שם ושער כ' פרק ט' בהגהת השמ"ש ובכ"מ. **והמורם** מכל המקומות כי בזיווג או"א הכללי אשר מלבישים לחו"ג דא"א ימין ושמאל, אבא מזריע מחב"ד שלו שנעשו מזרוע ימין דא"א חכמות וחסדים דמ"ה דמ"ה ובינות וגבורות דמ"ה דב"ן, ואימא ממשכת מחב"ד שלה שנעשו מזרוע שמאל דא"א חכמות וחסדים דב"ן דמ"ה ובינות וגבורות דב"ן דב"ן. **ומוכרח** הוא שהחכמות אשר ממשיכין או"א שהם מ"ה וב"ן דמ"ה הוא מחכמה שלהם אשר נעשו מפרקין עליונים דחו"ג שהם הידים דא"א, וכן הבינות אשר ממשיכין או"א שהם מ"ה וב"ן דב"ן הוא מבינות שלהם אשר נעשו מפרקין אמצעיים דחו"ג דא"א. ואחר כך מתחלפין המוחין, חכמות וחסדים של שניהם שהם מ"ה וב"ן דמ"ה בנה"י דיש"ס, ובינות וגבורות של שניהם שהם מ"ה וב"ן דב"ן בנה"י דתבונה, כל זה הוא בזווג הכללי דא"א. יצא לנו מכל זה שהפרקין עילאין דחו"ג שהם הידים דא"א אשר נעשו מהם חכמות דא"א הכוללים הם מ"ה וב"ן דמ"ה, ופרקין אמצעיים שהם הזרועות אשר נעשה מהם בינות דא"א הם מ"ה וב"ן דב"ן, כל זה בכללות או"א. **וכשנפרט** או"א לארבעה פרצופים, או לשמונה פרצופים, ויהיה צד המ"ה של כל פרצוף נקרא אבא או יש"ס, וצד הב"ן נקרא אימא או תבונה, (ר"ל צד ימין דימין או ימין דשמאל דא"א שהוא

ו. ג"כ כאן בעג"ה דפו"י: שייך לאות מ"ד דף י"ב ע"ד [בדפו"ג, ואצלינו עמוד מ'].

פרקין תתאין דחו"ג דא"א וגם הם מזדווגים וממשיכים אותה למזל העליון וכו' ואז מזדווגים הב' מזלות וממשיכים טיפת חו"ב לחו"ב דאו"א עילאין וטיפת חו"ג לדעת שלהם וכו', אח"כ יכוין ו"פ דגדלות וכו' נה"י וחג"ת דנה"י דתבונה וכו' ומתלכשין בחג"ת ובחב"ד וכו' דמ"ה וב"ן רב"ן דז"א עב"ל. וזה יבא כפי שיטת הרב שמן משחת קדש, והוא הפך דרוש הדעת, וז"ל אחר שכתב שהחכמות נעשו מפרקין עילאין דחו"ג והבינות מפרקין אמצעיים והדעות מרביע הת"ת וכו' כתב והנה הם בז"א הם כפולים כי יש בו ג' מוחין נמשכים מג' מוחין אבא הנו"ל וכו' וג' מוחין נמשכין מג' מוחין אימא הנו"ל עב"ל. הרי לך בהדיא שהמוחין נמשכין מכל הג' פרקין דחו"ג דא"א וכן דנו"ה דע"י, וכן הקדמת הסדור הנו', והרב שמן משחת קדש סדרו זווג או"א הכולל, ולזה הקשה ג"כ על סדר הרש"ש שכתב לזווג חב"ד דחג"ת וכן חג"ת ונה"י דחג"ת דא"א וכן בזווג חב"ד ונה"י וחג"ת דנה"י דע"י. ברם לפי מש"ל שהרש"ש זיע"א סידר כל הזווגים הם בא"א הפרטים המלביש לצד שמאל (או לצד ימין) דא"א, אם כן גם ג' זווגים של חג"ת ודנה"י דע"י וא"א הם כולם של צד שמאל (או ימין), וחיליה דהרש"ש זיע"א ממ"ש הרב בשער אנ"ך סוף פ"ח שהוא פט"ו דשער א"א, דמשמע ליה שהזווגים כולם אחר החרבן הם או"א וישסו"ת המלבישים לצד שמאל דא"א יעו"ש מ"ש בהגה"י

הקדמה" להבין המשכת המוחין במ"ט ימי העומר ובליל שבועות, עיין בהקדמת סידור העומר ז"ל, סדר המשכת המוחין בכל לילה

מ"ה דמ"ה נקרא אבא או יש"ס, וצד הב"ן דמ"ה שהוא שמאל דימין או שמאל דשמאל נקרא אימא או תבונה), כמ"ש הרש"ש בשער י"ט פרק ו' ושער כ' פרק ט'. נמצא אבא הפרטי חו"ב שלו שהם מ"ה וב"ן דמ"ה נעשו מפרק עליון שהוא היד ימין או דשמאל דא"א, ואימא הפרטית חו"ב שלה שהם ב"ן דמ"ה וב"ן רב"ן נעשו מפרק אמצעי שהוא הזרוע דימין או דשמאל דא"א.

נמצא עתה בק"ש שעסקנו בזווג הפרטי דאו"א אשר קודם החילוף אבא כולו מ"ה ואימא כולה ב"ן, א"כ מוכרח הוא להמשך חב"ד דחכמה אשר הם מחב"ד דחג"ת ומנה"י דחג"ת דא"א כ"ד ע"א שהם הידים והכתפין שהם* בחינת מ"ה לחב"ד דאבא והחב"ד דבינה (ר"ל פרק היד וחצי כתף הם חב"ד דאבא והזרוע וחצי כתף הב' הם חב"ד דבינה) אשר הם מחג"ת דחג"ת ונה"י דחג"ת שהם הזרועות והכתפין דא"א שהם ב"ן לחב"ד דאימא שגם היא בחינת ב"ן, ואחר החילוף יבוא חב"ד דחכמה בנצחים וחצי יסוד דאו"א שהם ישסו"ת ומתלכשים בצד ימין דז"א בחכמה וחצי דעת הימני שלו, וחב"ד דבינה בהודות דאו"א ובחצי יסוד שלהם ומתלכשים בצד שמאל דז"א כבינה וחצי דעת השמאל שלו, זהו הנלע"ד וא"ש את"ם.

עוד מצאתי סדור ישן כתב בהקדמת ק"ש ז"ל, ואז מזדווגים תרין פרקין עילאין דנו"ה וממשיכין טיפת חו"ב דז"א לתרין פע"י דחו"ג דא"א וגם תרין פרקין דחו"ג מזדווגים וממשיכים אותה המזל העליון וגם התרין פרקין תתאין דנו"ה דע"י מזדווגים וממשיכין טיפת חו"ג דז"א לתרין

ז. שד"ה: ואח"כ ראיתי להרב שמן משחת קודש דף רס"ה שהקשה על מו"ר הרש"ש שכתב לזווג חג"ת דחג"ת דא"א וחג"ת דנה"י דעתיק, מעץ חיים שער הנסירה פרק ו' אשר שם לא הביא הרב כ"א פרקין עילאין ופרקין תתאין, מה שלא הזכיר הפרקין אמצעיים יען ששם מדבר בצלם דאבא. ומ"ש הרב שער כ"ה פרק א' שם מדבר בצלם אימא (מכת"י).
 ח. ג"ב כאן בעג"ה דפו"י: שייך לספירת העומר דף [כ'] ע"ד [בדפו"י, ואצלינו עמוד ס"ח].

אימא - ב"ן - שמאל (מתפרט למ"ה וב"ן דב"ן)

שמאל אימא		ימין אימא	
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאימא) חסדים
בינה (דאימא)	דעת (חסדים גבורות)	חכמה (דאימא)	נצה (דאימא)
הוד (דאימא)	יסוד	יסוד	נצה (דאימא)

אבא - מ"ה - ימין (מתפרט למ"ה וב"ן דמ"ה)

שמאל אבא		ימין אבא	
ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה	מ"ה דמ"ה	מ"ה דמ"ה
בינה (דאבא) גבורות	חכמה (דאבא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים
בינה (דאבא)	דעת (חסדים גבורות)	חכמה (דאבא)	נצה (דאבא)
הוד (דאבא)	יסוד	יסוד	נצה (דאבא)

לפני החילוף הפרטי:

המוחין נקראים תמיד: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ויכנסו בתוך לבושי נה"י דאו"א, לפני לידת זו"ן

חילוף פרטי:

ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	מ"ה דמ"ה	מ"ה דב"ן
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות	חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים
בינה (דאימא)	דעת (חסדים גבורות)	חכמה (דאימא)	נצה (דאימא)
הוד (דאימא)	יסוד	יסוד	נצה (דאימא)

בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף

מ"ה דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	מ"ה דב"ן
חכמה (דאבא) חסדים	חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים	חכמה (דאימא) חסדים
חכמה (דאבא)	דעת (חסדים גבורות)	חכמה (דאבא)	נצה (דאבא)
יסוד	יסוד	יסוד	נצה (דאבא)

חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף

אחרי חילוף פרטי:

והמוחין נקראים: (של לפני החילוף הא')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ויכנסו בזו"ן

חילוף פרטי (השני): (שבתות וחגים)

ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	ב"ן דמ"ה
בינה (דאימא) גבורות	בינה (דאבא) גבורות	חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים
בינה (דאימא)	דעת (חסדים גבורות)	חכמה (דאימא)	נצה (דאימא)
הוד (דאימא)	יסוד	יסוד	נצה (דאימא)

בינות וגבורות דאו"א של לפני החילוף (הב')

מ"ה דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	מ"ה דב"ן
חכמה (דאבא) חסדים	חכמה (דאימא) חסדים	חכמה (דאבא) חסדים	חכמה (דאימא) חסדים
חכמה (דאבא)	דעת (חסדים גבורות)	חכמה (דאבא)	נצה (דאבא)
יסוד	יסוד	יסוד	נצה (דאבא)

חכמות וחסדים דאו"א של לפני החילוף (הב')

אחרי חילוף פרטי (השני): (המוחין חזרו למקומם הראשון)

והמוחין נקראים שוב: (של לפני החילוף הב')

אך בכניסה תמיד המוחין: (הו"ב חו"ג דאבא ואימא)

ונכנסים בתוך לבושי נה"י דאו"א, ונכנסים בזו"ן

בתוך י' בלי ז"א (דמצד אימא)

בתוך י' בלי ז"א (דמצד אבא)

מקורות

ע"ח ח"א דף ק' ע"א השמ"ש אות ד'. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"א. סידור חול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב.

הערות

- * ע"פ ע"ח ח"א דף ק' ע"ד, סיבת החילוף השני כי הנוק' (העומדת כנגד עטרת יסוד דז"א, וכנ"ל ביום חול) צריכה לקבל מ"ה דב"ן, הנמצא לאחר החילוף הראשון, בצד שמאל של נה"י דאבא, ויש להעבירו לנה"י דאימא כדי להכניסו בנוק'.
- * בפורים, הארת מרדכי (עטרת יסוד דאבא): בזמן החילוף, כשצד שמאל דאבא נכנס בצד ימין של אימא, לוקח איתו הארת הלבוש דאבא. נמצא נכנס בנוק' הארת חצי ימין של לבוש נה"י דאבא (שע"ר ח"ב שאלה שנ"ד).

הקדמת הרה"ג השד"ה בענין החילוף הפרטי והכללי - אור"ה דף ק"ב (ע"י ע"ה ח"א דף ק' ע"ד, השמ"ש אות א')

דב"ן שהוא גבורות דאבא שאחר החילוף שעיקרם היו חסדים דאימא ובזווג הדולדה נותן לה מ"ה דמ"ה.

ב. כשהוא לצורך זווג ז' הגדולים שזווגם במוסף שבת שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף הוא פרטי כמ"ש לצורך יעקו"ר. והשינוי שיש בניהם שכאן בתחלה לוקחת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא שמאל דאימא דוקא אבל אינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן (כדלקמן), והטעם שהוא סתום תוך הוד דאבא. ובנסירה נכנסין בנוק' בינות וגבורות דאו"א שהם מ"ה דב"ן (כמ"ש באור"ה דף רמ"ו סע"א) וב"ן דב"ן ומקודם היו מלובשים בהודות וחצי השמאלי דיסודות דאו"א אבל עכשיו מתלבשים תוך נה"י דאימא [עיי' בזה בעלי נהר דכ"ד מש"ש] ונכנסין בנוק' כדי לנוסרת מז"א ובזווג לעשות לה כלי כשעולין בחיק או"א נותן לה ב"ן דמ"ה ובזווג הדולדה מ"ה דמ"ה ע"ד יעקו"ר (ע"י שמ"ש הנ"ל).

ג. ע"י מצות פו"ר זווג הנעשה אז הוא זווג או"א הכוללים שאבא קודם החילוף היה בו מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היה בה אז ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומזדווגים חצאים התחתונים דאו"א שמהחזה עד הטיבור [הטעם שכתב הרש"ש בשער אנ"ך חצאים התחתונים אפשר כמ"ש בנהר שלום (די"ג ע"ד) ד"ה הייחודים וז"ל אבל זווג דו"ק וכו' אפשר שאינו נעשה רק ע"י מצות פו"ר עכד"ק א"נ אפשר שהטעם לפי שברכת האירוסין אינה נעשית בשבת דאסור לקדש אשה בשבת כדפסק מרן בא"ח סי' של"ט ובאה"ע סי' ס"ד משום קנין לכן כ' מזדווגים חצאים התחתונים שהם ישסו"ת שמזדווגים בימות החול להמשיך מהם מוחין לפרצוף השלישי בינה דז"א כנודע ואפילו מצות עונה שנעשית אחר חצות ליל שבת עדיין לא נמשך לז"א פרצוף חכמה] ואימא מעלה מ"ן חכמות וחסדים שבה שהם ב"ן דמ"ה ומתלבשים תוך הוד וחצי השמאלי דיסוד דאבא ואבא משפיע מ"ד בינות וגבורות שבו שהם מ"ה דב"ן ומתלבשים תוך נצח וחצי הימני דיסוד דאימא לצורך זווג ז' הכוללים [כמ"ש בסידור לעיל] ובשער הכונות [דצ"ח ע"ג] דרוש ח' דר"ה כ' וז"ל בדרוש פורים יבואר כי גם מוחין ונה"י דאבא נכנסין בנוק' ע"כ ושם מדבר בזו"ן הכוללים:

יצא לנו מזה שבזו"ן הכוללים בעת הנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א שהיו מלובשים בהודות וחצי היסודות השמאלים דאו"א ועתה מתלבשים בנה"י דאימא ונכנסין תוך הנוק' [וכן מבואר בשמ"ש שער כ' פ"ט אות ד'] וזה מוכרח בין בזו"ן הכוללים של התפלות והמצות שמזדווגים במוסף שבת ובזו"ט כמו שמצינו בכונות ר"ה בתיבת באהבה ובין בזו"ן הכוללים שמזדווגים ע"י מצות פו"ר וא"כ תחלה מקבלת הנוק' הארת ב"ן דב"ן שהוא בינות וגבורות דאימא [דוקא ואינה לוקחת הארת מ"ה דב"ן כי הוא סתום בקו שמאל דאבא ומ"ש לעיל באות ב' דב"ן דמ"ה סתום הוא ט"ס דהכא איירי אחר החילוף, אך מ"מ לא נתבאר למה בזו"ן הגדולים אינה לוקחת ג"כ הארת ב"ן דמ"ה בהיותה באח' ע"ד ז' ז' הקטנים ובזווג א' לעשות הרוחא תקבל עצמותו וצ"ת] ובנסירה נכנסין בינות וגבורות דאו"א הכוללים של אחר החילוף המתלבשים תוך נה"י דאימא ונכנסין בנוק' ונסרת. ואח"כ בביאה א' לעשות לה כלי ורוחא נותן לה מ"ה דב"ן שהם חסדים דאימא אחר החילוף המלובשים עתה בקו ימין דאימא ובזווג ב' הדולדה נותן לה מ"ה דמ"ה ובזווג ב' שוים כל ג' סוגים הנז"ל והיעב"א עבכ"ק השד"ה יצ"ו:

וזה החילוף הכללי דאו"א לתת מוחין לזו"ן אינו נעשה כ"א במצות פו"ר, ובכל מקום שכ' הרב חילוף פרטי שייך לשאר מצות כאשר יבואר להלן. ואל יקשה בעיניך מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין שלצורך ז' הגדולים בנסירה נכנסין הודות דאו"א, שהם מ"ה וב"ן דב"ן, ובזווג לעשותה כלי נותן לה ב"ן דמ"ה שנקראים חסדים דאימא, ושם מיירי בזווג ז' הגדולים כשהן שוים בקומתם, דלא קשיא מידי דהתם איירי במוסף שבת ובתפלות יו"ט. ודכוותא כ"כ בחסדי דוד כלל ק"ך יעוש"ב ובתפלות ובמצות אינו נעשה חילוף כללי דאו"א [צ"ע במ"ש התו"ח דקכ"ד ע"ב] כי אם חילוף פרטי כמו בחול אלא שיש חלוק בנסירה בין ז' הגדולים שזווגם בשבת ויו"ט לבין ז' הקטנים שזווגם בשאר התפלות:

וזה שכתבנו שלצורך הולדת הנשמות כשמזדווגים או"א נעשה חילוף הכללי מבואר בפרק עשירי משער המוחין ובפרק ז' משער אנ"ך בזווג אדה"ר להוליד קין והבל ושם מבואר שלצורך הולדת הנשמות, הזו"ן מקבלין מוחין מאו"א הכוללים, שאבא היה קודם החילוף מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ואימא היתה ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן וכשנעשה החילוף נהיה אבא מ"ה וב"ן דמ"ה ואימא מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש היטב:

ועפ"י דרכנו יתבאר מ"ש בע"ח פ"ט משער המוחין וז"ל ואז נותן לה בסוד הארה בחינת ה"ג שלה דב"ן [ר"ל ב"ן דב"ן] ובסוד זווג ממש ה"ג שלו הנקראים חסדים דאימא כנ"ל וכולם מן ב"ן עכד"ק. ואח"כ הביא שם פירוש שני שמדבר בזו"ן הגדולים כיעו"ש ויש לדקדק דעל מה מדבר כאן שכ' ואז נותן וכו' וכולם מן ב"ן אם הוא בזו"ן הקטנים אי אפשר דהתם לוקחת תחלה הארת ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה לא רק ב"ן דב"ן כמ"ש ואם הוא בזו"ן הגדולים שכן האמת שישם לוקחת בתחלה רק הארת ב"ן דב"ן א"כ היה ראוי שבזווג לעשותה כלי ימשיך לה ב"ן דמ"ה וממה שכ' הנקראים חסדים דאימא וכולם מן ב"ן משמע דקאי על מ"ה דב"ן שהם נקראים חסדים דאימא וזהו שכ' וכולם מן ב"ן דר"ל מ"ה וב"ן דב"ן ובהגהות כ"י הרנ"ה זלה"ה על ע"ח על מ"ש הרב הנקראים חסדים דאימא כ' שהם ב"ן דמ"ה וכונתו דקאי על ז' הגדולים כנ"ל אך מ"מ אינו מובן כן מהלשון כאמור גם לפי ד"ק נמצא שזה הוא עצמו פירוש ב' שכ' אח"כ וא"כ לא היה צריך לכתוב אח"כ עוד פירוש ב' שפירוש ב' מתחיל קודם ואז ובהגהות וביאורים כ' משם הש"ש שם שמ"ש וכולם מן ב"ן ר"ל מ"ה וב"ן דב"ן יעו"ש והן אמת שכן משמע מהלשון כאמור אך דברי הרב לא יתפרשו לא בזו"ן הגדולים ולא בזו"ן הקטנים כאמור:

אמנם לפי דרכנו יבוא על נכון שמ"ש ואז נותן וכו' מדבר בזווג או"א הכוללים כנז"ל שמתחלפים חילוף כללי לתת מוחין לזו"ן והיינו דוקא לצורך מצות פו"ר אבל לצורך התפלות והמצות אף בזווג ז' הגדולים אין מזדווגים או"א הכולליים ואינו נעשה חילוף כללי כמבואר בהגהת השמ"ש הארוכה על שער המוחין פ"ט ובחסדי דוד כלל ק"ך יעו"ש:

נמצא לפי דברינו שיש ג' סוגים בזה:

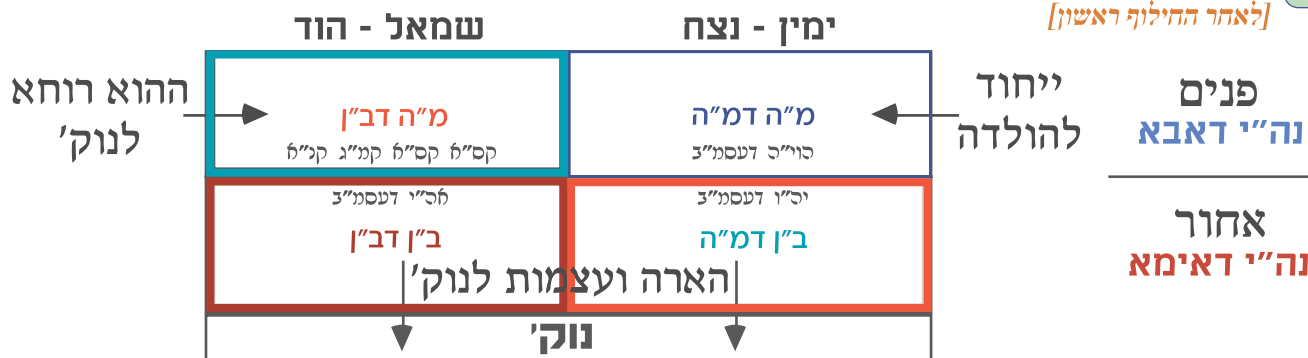
א. כשהוא לצורך יעקב ורחל שזווג או"א הוא פרטי וגם החילוף פרטי ובתחלה לוקחת הנוק' הארת נה"י דאימא שהם ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה ובנסירה לוקחת עצמותם ובזווג לעשות לה הווא רוחא נותן לה מ"ה

מקורות נוספים, בענין החילוף הפרטי דזו"ן הקטנים: ע"ח ח"ב דף פ"א ע"ג, פ"ב ע"א הגוב"י אות ד'. ע"פ שעה"כ דף ע"ד ע"א, משמע שרק בקדושה דמוסף הנוק' שווה בקומתה לז"א, ולא בשום תפילה אחרת. ולכן לא יתכן שהנוק' כאן היא ו"ק דב"ן, שהרי ו"ק דב"ן תמיד גודלת עם ו"ק דמ"ה (זו"ן הגדולים). עיי' שער הגלגולים הקדמה כ"ו דף קפ"ב, בענין 5 מיני זיווגים: רחל נגדלת בשווה לז"א רק במוסף של שבת. עיי' קנין פירות דף כ"ג, שורה 4, בענין ז' הגדולים.

יד שמאל דא"א		א"א	יד ימין דא"א		
אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א			אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א		
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי		שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א		פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה		ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע
אימא פרטי	אבא פרטי		אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)		שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה
בינה דאימא	חכמה דאימא	← →	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	← →	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
 ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמ"ש
 אות ג' וד', עמ' ג' שמ"ש אות א'.
 נה"ש דף ז' ע"ד.
 אור הלבנה חלק אור החיים
 דף רמ"ו ע"ב.
 ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
 צדק ושלום דף י"ח ע"א.
 תו"ח מ"ו סע"ב.
 בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
 שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
 ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
 כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

א בזו"ן הגדולים, ז"א נתון לנוק' רק בין דב"ן (באטביח), שהרי מ"ה דב"ן סתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה וב"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
 ע"ה ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א. כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב. שע"ר ח"א ש' ר"א (א"א לחלק את לבוש היסוד).

יש לזה סמך ככה"י ודאי ולכ"ה כפי' ספרה רגישותה שאמר
 שם כי ראש הא' שורש הפלגות וראש ה' שורש הכלים זה
 להיות מקבץ רפחוק שכל הכלים מלך הנוקבא ילאו שהם
 המלכים דכ"ן וראש ה' כלל מנ' השרשים שורש הפלגות
 מאל"א וסודו וסודם כלים מקבץ ראש"א שהוא ב"ן ולפי שגיטין
 נקראו סריס' א' נקרא ראש אחד לבר . ומלא כי א"א טלו
 נקרא חמה סריס'א כי הלא הוא חמה דמ"כ סולו ואפשר
 כי כסר דב"ן מחמתו סחטון נעשה לו כסר אור מקף והוא
 בולגלמא ונקרא בינה דליה פטרם וספרתם לבטלה בסוד בולגלמא
 ושחא . (ה) אך המקומות רבים נראה כי רישא עלאה
 פסוק לבד וב' רישן הוא בארץ :

א"ת"ח 123589

פרק י"ט ס"ב

דע (ג) כי החלה ילאו (ד) כלים עם ריטין ואזרחת וכלים
 פיבור יב"ח וגיולין ס' חדשים ואורות ו' חדשים וכנה
 כלים סס ג' בח' חטון ואמלטי ופינימית . חטינית (ה) הם
 כ"א חזכות של חטינן גימטריא א"ה"ה כי פיבור ויקרא פ"י
 אמא ונקראת א"ה"ה (ו) וגיולין (סס האמלמות) סס הכוחות
 שנתכין והם אלכ"ס . ואח"כ נאון פינימית ד"לז והם האורות
 והם הכוחות דכיות והם באים מלובשים חוך ככה"י דאמא
 ודיות דמחין דפיבור סוך הדטינית כה"י דאמא ודיות דמחין
 דייקה סוך אמלטיית כה"י דאמא (ו) ודיות דמחין דגדלות
 סוך פינימית כה"י דאמא וכנה המחין דאלקס שכם מחין
 דחטינית דנ' כלים הם נעשין קרופות בערך המחין דכיות
 שהם פינימית (ח) . אח"כ פיבור ב' דהגדלה נחוספ ג"ר
 ח"א בנח' כלים דחטיניות לכל ספירה מהם ובוה נשלמו י"ם
 דכלים ג' בח' וכל זה נקרא חטיניות וגם נחוספ ג' מחין
 דחטינית שהם אלכ"ס דג"ר והם מהגיולין וגם נחוספ פינימית
 ג"ר שהם המחין דכיות והם ממלכשים סוך פינימית כה"י
 דאמא . כלל העולה כי החלונות סס בח' ככלים ד"א עם
 המחין שלכם שהם אלקס שכם ריטין ופינימית סס ג' בח'
 ככלים דכ"י דאמא עם המחין שלכם דכיות שהם אורות .
 אח"כ נכנסו כהם נר"ן ונשמה לגשמה מנח' סס' כיות
 שנתשמה נקודות כמו שדפתה ונחלכשו סוך המחין דכיות .
 דפ כי המחין דקטטה ופיבור סס מחין (ט) דכיות דכ"י
 ד"א ונחוספ כנפס ימן אז הים כליל ג' ג' אח"כ בנייקה
 כנכס המחין דכיות דמ"ס ונחוספ כרות ונשמה כן ו"ק
 ואח"כ בגדלם כנכס המחין דכיות דחב"ד ד"א ונחוספ
 כנשמה ונשם קומס . אך (י) נרדן שדפס כי המחין של חנ"ס
 כה"י שהם פיבור וייקה סס כל אחד במקומו ימן כי ס"ק
 אן אחד גדול מחבירו אך המחין דגדלות סס מתפשטין בכל
 כוף חומת או"א שמחלכשין סוך ז"א כן חב"ד ד"א מתפשטין
 סוך ו"ק פלמן ואפשר שאין ק . גם מ"ס לעיל כי בגדלות
 נחוספ מחין דאלקס זולת כיות אפשר (ס"א א' אפשר) שאין
 בגדלות אלקס ובוה מתייבט מ"ס לעיל בכללות האילנות(יא) וגם
 בעצין ג' כלים ונשמה שלכם ואור המקף כי כלים ד"א ים
 כהם כיות כלי ניקד אך כנשמה סס בנייקה וסמחין שלו סס
 אלכ"ס כיון שסס ריטין דין ואין חמא אס כלים סס כיות

כטופס כי ים אלכ"ס גדול מה"ס כנ"ל בעמין אחריים של
 כיות . ואפשר כי כמו שיש פנימית ואחר כלים ים ג"כ כנ"ל
 וכן כחננו כמ"א אך אלכ"ס דמחין יורדן עד כריאה כי (נס)
 ג' כלים חטיניות ד"א ירדו בהכרח פמהם כי סס יוסר
 חטינית מהם . וכבר ידעם ממקום אחד ארך כג' כלים יורדן
 כבי"ס אף על פי שכת"א אמרנו שאין אלקס יורדן רק עד
 כריאה הוא להיות מוחין אך כג' כלים יורדן כבי"ס נמלא כי
 כל חטינות ד"א עם המחין דקטטה יורדן כבי"ס ונשאר הוא
 כפינימית לבר ואז ג"כ ג' כלים דחטיניות אמא נשארן עם
 המחין דגדלות כי (יב) כבר ידעם כי חטיניות פליון נעשה
 פינימית סוך פינימית שלמטה ממנו ואז החטיניות החחטון סוכרם
 לירד להעשית פינימית אל שלמטה סימט יוסר והבן זה ססכ .
 נמלא כי בהכרח שורד החטיניות ד"א עם מחין דאלקס
 דחטיניות כבי"ס חכו עמין הפמידה שחמלא סס אך יורדן
 האלקס ממדרגה למדרגה גם כריאה ארך ים כמה חוגים
 לשופלם וז"ן ואך חחחעמין ונגדליון כמה פעמים וכפמס כי
 החטיניות שלהם יורד למטה כבי"ס והם פלמן פליון כבי"ס
 דאמא חכו סבה כמה משויס שיש וכמה שטיים ופליוס ז'
 אחר ז' והבן סיפכ . גם חבין ממ"א אך הפנימית ים כו פיבור
 ייקב ופיבור וסס מן ס' חדשים ח' חדשים וכחטינית סס מע'
 ויב"ח וכמ"א כתוב כי באורות סס מו' והכלים מיב"ח והבן
 זה (יג) וכמ"א כתוב כי החלה נעשה פנימית ואח"כ חטיניות
 וכמ"א להיפך . (יד) ונראה למתן כי אין משג כי בסחלה
 כריאהם שולס הולך לפשות חטיניות סחלה כי כן סוד שחלה
 נכנס כנף ואח"כ כנשמה אך אח"כ הוא להיפך כי החטיניות
 אינו יטל לכטס אס לא יכנסו סחלה הפנימית . גם מ"ס כי
 הים כ"א כפ"ס זה הים כריאהם שולס או כפס שהוא חממ
 כריאה שולס חמנס בכל יום כפס הפלגה נעשה כיד . גם
 ביארנו כמ"א כי הכל הים כפמס א' אמנס בערך שזכ סס
 כפיבור ס' חכ הים יב"ח חלקם כפ"ס (סז) או אפשר לסוך
 כי מ"ס סס שהאורות היו במקום יוסר בינה אינו כפס סחוק
 סל הכלים רק אח"כ (סז) . וגם חבין כפמין כליית וכפמין כק"ס
 ביארנו כי כיות דמחין אינס ג' כיות דג' בח' ככלים (ח)
 גם חבין מה שאנו אומרים סמיד כי המחין סס פינימית שלמס
 שמשם כנשמות גם חבין מ"ס כי החטיניות סס אלקס ופינימית
 כיות כי זה אינו כריאהם חכ באורות עמין כה"י פסין
 לא כלים (יח) :

שער הרביעי

שער המחין (י"ט) ויתחלק לייב פרקים .

פרק א' מת

ונחזור לעיל וגאמר כי הכנה כחבאר ג' בח' של ויק ססס
 נקראו מלכי ארך אדום איתו נספיקים (כ) עתה
 נרדן לבאר שוד בח' אחרם והוא מה שכתבאר אלעית כהרבה
 מקומות כי גם בזמן פיבור ים מחין אל ז"א שהם ג"ר אלא
 שהם שמתה אלכ"ס וכאשר (כ"א) נעסדן כה"י כלים של המחין
 כמות

ונחזור לעיל וגאמר כי הכנה כחבאר ג' בח' של ויק ססס
 נקראו מלכי ארך אדום איתו נספיקים (כ) עתה
 נרדן לבאר שוד בח' אחרם והוא מה שכתבאר אלעית כהרבה
 מקומות כי גם בזמן פיבור ים מחין אל ז"א שהם ג"ר אלא
 שהם שמתה אלכ"ס וכאשר (כ"א) נעסדן כה"י כלים של המחין
 כמות

הגרות וביאורים (א) ויש דפוסו כה סרי לפסל כסר א"א פוכס א"י דיעק הוא פדכ סולו סמס כ"ן ואך אחר ככין ססכספס דמ"ס הוא סמס
 ותי' כסר הוא בולגלמא ורי' : (ב) נכ"י הוא פ"ח : (ג) כרז ססן ססון ככב דפוק או נרדן כסכספס פונח לבכין איתו דסדריס
 ססופים כי קאר נלשנו כסכור : (ד) ר"ל כסס אלא ככלים ודריס לסס פכ אדריס וחח"כ נרדן סחוקן נכנסו חוך כפן דלישא וכו' סס יב"כ כמכר כסכור ס"ל
 דרינו קיור כלבוט . ספן ססון : (ה) נכ"י דחטיניות וסס : (ו) כי סס אלכ"ס שורה פל פיבור כלומר אלא ופין לפכ"י : (ז) דע כי ג' בח' סס כ"י ונח"ס חב"ד
 וכ"א פסס ס' בח' כלים וריטין סס אלכ"ס וכן בח' מחין דכיות כמלונכס כה"י דאמא . ופין כמנר"ס שסר כי ס"י דף ק"ח שפסן סס רינט סל ודריס
 סולו יב"ח יסר כי כמחין ד"א וס"ר ויקרא כס כרות איתו כפינימית ויקרא . ספן ססון : (ח) ספן ססון דף
 ק"ס פ"א : (ט) ספן ודיות איתו כה"י : (י) ספן ססר פ"י : (יא) לא פולחא וגם לא ודעי' לריבין . ספן ססון : (יב) ספן ססר י"ס פ"ס : (יג) ספן וד' דרז
 וכפס דריס כרנו וכן או ר"ל כי שריסם כלים והאורה כפינימית איתו סס פ"ח ו' חדשים . ודחטיניות פלוגתם וכלים שסכו כפינימית כה"י י"ס ודריס ומקרב
 כג"ר כי כפינימית שמתה אלכ"ס נש' לרינט חטיניות והאורות שמתה כדריס נש' לרינט חטיניות וכליות למחית' ספ"ס :
 (פז) ככב נד' ידו אדס וכריאה לכונו כרז שרי' ח"ל כלומר נסוך סכ אחר שחולכ נשמה כפינימית וכ"ן או אישכ"י כי ששבו ככס כפינימית ג"י ודריס י"ס סל .
 ספן ססון : (פח) לפי' מלאכ דוכ ק"י (פ"ס לעיל סס דנפקוס אחר כמכוב כי האורות סס פ"ח וכלים ח"י"ס פ"י כ"א ל'ספיינין דרינו כסס פדוקן סל ככלים .
 דע סס דלא כפ"ס כ"א ונפ"ח כסכור זה . ספן ססון : (פח) ר"ל דכנה כלים כפס כדריס נש' לרינט חטיניות וכליות למחית' ספ"ס :
 ק"א ק"א ק"א ק"א כ"כ כסר כמחין כדריס י"ס פ"ח וסס כדריס אחרים י"ס . ספן ססון : (יח) ר"ל כמ"ס נראה סריקין ואשכר כדפוס דף כ"ס כי
 ספן ססון : (פח) לפי' מלאכ דוכ ק"י (פ"ס לעיל סס דנפקוס אחר כמכוב כי האורות סס פ"ח וכלים ח"י"ס פ"י כ"א ל'ספיינין דרינו כסס פדוקן סל ככלים .
 ח"ל אל ספן ידן מה כסר ככ"י ידן פליון חטיניות והאורות שמתה כדריס נש' לרינט חטיניות וכליות למחית' ספ"ס :
 ספן וד' על ספנטוס פכ"ל . ספן ססון : (כ) ר"ל אדום ריטין כלים ספיקים כפיבור ו"ס וע"פ ח"י"ס כה"י נכ"י ר' כסר פ"ח חכ ספ"ס . ספן ססון :
 (כ"א) נ"ן ר"ל חסר י"ט :

קס:

תורת חכם

בערך הג"ר שעתיד לקבל שהם בחינת אצילות ג"ר, וכבר נודע שהו"ק נקרא בחינת ב"ן בערך הג"ר שנקרא מ"ה בערכם, כמ"ש בשער חיצו' ופנימיות פ"ח כי אין מ"ה בקטנות ע"ש, וז"ש הרב ז"ל שהב"ן יורד בכי"ע אבל המ"ה נשאר באצילות כלומר שהג"ר הכאים מחדש הנקרא מ"ה נקרא שאינו יורד בכי"ע, שבי"ע הם בחינת ו"ק והג"ר נקרא בחינת אצילות, וכבר נודע כי החו"ב שהם בחינת ג"ר נקר' מקיפים דל"מ, וכן כתב בפ"ז דשער המוחין, וכן כתב בשער המצות פרשת שופטים בענין המוחין דו"ק דגדלות שנקרא מקיפים לבחינת המוחין דקט' כי כל עליון או פנימי מחבירו נקרא מקיף אליו: **כתב** בספר שמן משחת קדש דף רס"ה* משם מורי הרב ז"ל וז"ל כי אחר המשכת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א מתרין פרקין עילאין דעתיק וא"א והחו"ב דבינה דז"א מהאמצעיים והחו"ג דדעת דז"א מהתתאין אל המזלות, כתב שיכוין להמשיך מהמזלות המוחין דחכמה דז"א לחב"ד דאבא, והמוחין דבינה דז"א לחב"ד דאימא, ויכוין להמשיך החו"ב שלהם אל יסודותיהם והחו"ג אל מלכויותיהם, ואז מזדווגים או"א ונחלפים המוחין ואז נעשה הצלם דאבא כלו חכמות וחסדים ודאימא כולו בינות ונבורות ומתלבשים המוחין בנה"י שלהם ונכנסים בז"א עכ"ל. **וצריך** לבאר דברי הרב ז"ל שבפ"ו דשער כ"ט שער הנסירה כתב שמחכמות דאו"א נעשו חו"ב דז"א ונעשו חו"ב דאו"א נעשו חו"ב דז"א, והרב ז"ל רצה להעלים הדברים שם וכתב שהוא כמ"ש בדרושי הציצית שר"ל שלאחר החילוף הצלם דאימא הוא מהבינות דאו"א, **והנה** המעיין יראה שאין כונתו כן ממ"ש אח"כ שם בפ"א דשער דרושי הצלם וז"ל ולכן תמיד אין אנו מדברים אלא בצלם דאימא

ואמצעי דמנחה, ר"ל חיצון אמצעי דאמצעי והוא לפני מן הפנימי דשחרית, והחיצון דערבית, ר"ל חיצו' דפנימיות של בחינת היום הזה, והוא לפני מאמצעי דמנחה, ובלילה הוא הנסירה דאמצעי דמנחה ודחיצו' דערבית, ואח"כ ביום הבא בהתקן חיצון אמצעי פנימי דחיצון דמחר שהוא יותר לפני משל ערבית אז נשלמים ג"כ עמהם אמצעי דמנחה וחיצון דערבית ובא להם גם כן הכלים הפנימים ונגמור תיקוני היום ע"י תיקון כלי החיצון של בחינת היום הזה ומזדווגים גם הם. והנה מלבד הכלים שיש לזו"ן דב"ן דב"ן הנז' שהם המקבלים המוחין דב"ן דב"ן, (והנה) [הנה] הזו"ן של בחינת תפלת ערבית הם עצמם המוחין שלהם נקראים כלים [והוא] בערך הכלים דזו"ן דב"ן דב"ן דאחר תפילה, ואותם הכלים דזו"ן דב"ן דב"ן נמשכים להם לבחינת מוחין לזו"ן של הערבית שכל בחינותיהם דזו"ן נקראים ו"ק בערך הכלים דזו"ן דב"ן דב"ן שאלו הכלים דזו"ן דב"ן דב"ן נקראים כלים בערך השלשה ראשונות שלהם, אבל בערך הזו"ן דערבית נקראים מוחין ונגדלים על ידיהם, ואע"פ כן נקרא שמסתלקים המוחין מזו"ן של הערבית מפני שהם חסרים מהמוחין דזו"ן דב"ן דב"ן הנז', ומ"ש שנקרא כלים בערך הג"ר שלהם אבל יש בהם אורות וכלים דוגמת ישמות"ת שנקראים כלים בערך או"א עילאין וכבר נודע שהו"ק דג"ר הם ג"ר דו"ק כמ"ש מורי הרב ז"ל:

ומ"ש מוהר"ו והובא בספר עולת תמיד שהתוספת דב"ן הוא היורד בכי"ע אבל התוספת דמ"ה נשאר באצילות בסוד מקיפים הכונה היא שהמוחין היותר מוכחרים שיש בז"א בשעה שהוא מעלה הרפ"ח הם המעלים הרפ"ח והם נקראים שירדו בכי"ע שהוא בחינת ו"ק

נוק' ** והם המקבלים מוחין מישסו"ת דאו"א שהם בחינת או"א המתייחס להם, ונמצא כי בין בשער הנסירה בין בשער דרושי הצלם מדבר בדרושי הצלם דישסו"ת דאו"א עילאין הנקראים בשם אימא וממנו יתבאר צלם דאבא שהם או"א עילאין דאו"א עילאין, וממנו נקח **שכל דרושי** ר"ה שבספר הכונות הם בזו"ן דב"ן שהם הנקראים יעקב ורחל, אבל בזו"ן דמ"ה הנה נקרא ז"א ולא או יעקב ולא ששם לא הגיע חטא אדה"ר ***:

כתב מורי הרב ז"ל (נה"ש דף מ"ד ע"ב ובחדש דף כ"ז ע"ד) אחר שכתב שנכללו נה"י דאו"א בחג"ת שלו כנודע, ויכוין לזווג דנשיקין דחך וגרון דאו"א כידוע, ולהמשיך הטיפה דרך פנימיות ליסודו ומשם למלכותו בזווג, ולערב הטיפות דאו"א עם הכירורים דזו"ן וניתנים חצים לאבא וחצים לאימא ולזווג או"א וניתנים כלם באימא, ויכוין לזווג או"א כדי לגמור תיקון הכירורים ההם ומתחברים הכלים והאורות דמ"ה וב"ן דזו"ן כסדר הראוי להם כידוע, ואז נמשכים לחו"ב דבינה דזו"ן, כל זה כתב בענין הקריאת שמע עכ"ל, והנה מ"ש שאחר שניתנו כלם באימא אח"כ חזרו ונודווגו או"א, כן כתב בספר מבוא שערים ש"ה ח"א פ"ה והכונה היא שאז היה הזווג דאו"א אחר שנצטיירו המוחין באימא אז נודווגו נוק' דעתיק וחור"ג דאו"א והב' מזלות ואו"א ואז נחלפו המוחין ונתלבשו כל אחד במקומו דהיינו המוחין דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן בנה"י דאבא והב"ן דמ"ה ודב"ן דב"ן בנה"י דאימא והמשיכום לזו"ן, כמ"ש בשער הנו', וכמעט שכן שמעתי כל אלו הדברים מפי מורי הרב ז"ל:

עוד כתב מורי הרב ז"ל וז"ל בשער כ"ו שער הצלם פ"ב כאשר מודווגים או"א להוציא המוחין דגדלות לז"א נמשכים ב' טיפות מאבא טיפת מוח חכמה וטיפת מוח החסדים, וטיפת

וממנו יתבאר צלם דאבא וזכור זה ואל תשכח עכ"ל, **והרי** כפ"ו דשער הנסירה דיבר בצלם דאבא שהם החכמות דאו"א ונראה שכל אלו המוחין הנזכרים בשער דרושי הצלם ובשער הנסירה **הם נקראים מוחין דאימא** שמ"ש הרב ז"ל שחו"ב דאבא נעשו מהתרין פרקין עילאין דיד ימין דאו"א החכמה מפרק א' והבינה מפרק ב', ר"ל כי כל חכמה דאבא ר"ל אבא דאבא, וכינה דאבא ר"ל יש"ם דאבא, כי כבר נודע כי באו"א עילאין יש בהם בחינת או"א וישסו"ת, ומהב' פרקין עילאין שהם הידים דאו"א נעשו חכמות דאו"א שהם או"א עילאין דאו"א, ומהאמצעיים ישסו"ת דאו"א, ופרק א' דאו"א שנעשה חכמה דאבא ר"ל צד המ"ה של הזרוע ימין דאו"א קרא אותו פ"א משם נעשה אבא דאבא ומפ"ב דאו"א נעשה כינה דאבא, ר"ל מצד הב"ן דזרוע ימין דאו"א נעשה יש"ם דאבא, וכן מזרוע שמאל דאו"א אימא ותבונה דאימא עילאה, ומצד המ"ה של חצי תפארת עליון דאו"א גופא דאבא דאבא, ומצד הב"ן גופא דיש"ם דאבא, כל זה עד החזה דאו"א, והמחזה עד הטיבור ישסו"ת דאו"א וישסו"ת דאו"א עילאין. * ונראה דעת מורי הרב ז"ל שיש מוחין הנמשכין לז"א מאו"א עילאין דאו"א עילאין, ויש מוחין שנמשכין לו מישסו"ת דאו"א עילאין וכל אחד משניהם הם מוחין שלמים דאו"א, ויש חילוף המוחין בכל אחד משניהם, אלא שהמוחין דאו"א דאו"א נמשכים לזו"ן דבחינת מ"ה והמוחין דישסו"ת לזו"ן דצד הב"ן וקורא אותם מורי הרב ז"ל בשם יעקב ורחל, וכן כתב בכונת העומד להמשיך המוחין לזו"ן וליעקב ורחל **ע"ש** וזהו שכתב בשער השבירה שער ט' פ"ב וז"ל וכזה תבין כי כאשר זו"ן הם שוים בקומתם אז הנה"י דאבא הם מוחין לז"א והנה"י דישסו"ת הם מוחין לנוק' והבן זה מאד עכ"ל, ר"ל כי בחינת הזו"ן המתייחסים אל ישסו"ת דאו"א עילאין הנקראים

* לא זכיתי להבין. (מעיל אליהו)

** לא זכיתי להבין, ואם כונתו כעין מ"ש רצינו הרש"ש ז"ל בהגהותיו שם א"כ למה כל האריכות, ועיין צדכרי רצינו ז"ל לעיל דף ק"צ ע"ב והיעצ"ת. (מעיל אליהו)

*** עיין לעיל דף קנ"ב ע"ב.